

Bankzitter

Ton Lenders

Foto: Ton Lenders,
Malaga (E) - 2019

Van een muis een olifant maken

U heeft natuurlijk meegekregen dat de uitgestorven gewaande Somalische olifantspitsmuis (*Elephantulus revouillii*) na 50 jaar is herontdekt in Djibouti. Niet voor niets spendeerde de NRC weekendkrant van 22 en 23 augustus 2020 een hele pagina aan deze ontdekking. De naam van het diertje doet uit zichzelf al enigszins revolutionair aan. Maar alsof de herontdekking nog niet spectaculair genoeg was, werd en passant ook de naam van deze olifantspitsmuis of sengi maar even veranderd. De soort hoort volgens de herontdekkers op grond van DNA-analyses niet tot het geslacht *Elephantulus*, maar tot een nieuw geslacht dat *Galegeeska* werd gedoopt. Daarmee is het aantal geslachten van de sengi's uitgegroeid tot zes. Bij verandering van inzicht moet blijkbaar de naam veranderen.

Hetzelfde principe is van toepassing op de Nederlandse politiek. Alleen gaat daar geen uitgebreid taxonomisch onderzoek aan vooraf. Behoren bij de verkiezingen alle personen nog tot hun eigen soort, gaande de rit vinden er afsplitsingen plaats die meestal in gang worden gezet door minieme verschillen van inzicht en grote verschillen in persoonlijk ego. Dan zorgt naamsverandering ineens voor oplossingen en heten de nieuwe sengi's PVV in plaats van VVD, DENK in plaats van PvdA of JA21 in plaats van FvD. Ondertussen zijn er ook nog afgesplitste sengi's die solo verder willen, hoewel het dan

moeilijk wordt om aan het soortbegrip te voldoen. Voortplanting is als politieke eenling vrijwel onmogelijk en het vestigen van een nieuwe soortgroep is daarbij dus op voorhand tot mislukken gedoemd. Ondertussen trekken deze splinters een lange neus naar het volk en incasseren ze schaamteloos hun presentiegelden.

Maar je zou politici ook kunnen vergelijken met megalomane olifanten; dan weet je zeker dat je met bureaucratische regelgeving onder de voet wordt gelopen. De toeslagenaffaire bewijst dat de dames en heren (op een enkeling na) alleen met zichzelf bezig zijn en het contact met het volk allang hebben verloren. Door gebrek aan kennis, maar vooral wijsheid, worden de grote lijnen niet meer gezien en blijft men hangen in de instandhouding van schutterijen en fanfares. Daar is op zich niets op tegen als de dirigenten dan maar leiderschap uitstralen en oog hebben voor het belang van symfonieën in het grotere geheel. Een van die symfonieën is klimaatverandering waar we allemaal dagelijks de zure vruchten van plukken: droogte, luchtvervuiling en verlies van biodiversiteit. Zijn er nu werkelijk geen volkstegenwoordigers die het tij kunnen keren en de echte maatschappelijke problemen boven economie, zelfverrijking en machtswellust stellen?

Betekenis: Van een klein ding een groot probleem maken.